Dosar nr. 3-1969/2025

H O T Ă R Î R E
Î N N U M E L E L E G I I
Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 04 martie 2026 în mun. Chişinău
Hotărârea integrală întocmită la 28 aprilie 2026

Judecătorul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani), specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ, Gheorghe MÎȚU, examinînd, în procedură scrisă, cauza de contencios administrativ la acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** către Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun. Chișinău privind privind accesul la informație de interes public,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces.

La 5 august 2025 ***** a înaintat acțiune în contencios administrativ împotriva Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun. Chișinău, solicitând:

1. Să fie anulat ca fiind ilegal răspunsul Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun.Chișinău nr. 01/16-6/2100 din 25.07.2025 în partea respingerii eliberării informației solicitate prin cererea din 16.07.2025.

2. Să se constate încălcarea de către Direcția Generală Educație, Tineret şi Sport a Consiliului mun.Chişinău, dreptului subsemnatului de acces la informația de interes public, solicitată prin cererea din 16.07.2025.

3. Să fie obligată Direcția Generală Educație, Tineret şi Sport a Consiliului mun.Chişinău să furnizeze subsemnatului informația de interes public soclicitată prin cererea din 16.07.2025.

4. Să se încaseze de la Direcția Generală Educație, Tineret şi Sport Consiliului mun.Chişinău în beneficiul meu prejudiciul moral în mărime 1000 lei, precum și cheltuielile de judecată.

5. Să fie aplicată o amentă Direcției Generale Educație, Tineret şi Sport Consiliului mun.Chişinău în mărime de 200 de unități convenționale. (f.d. 5-9)

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la data de 16.07.2025, a depus o cerere adresată Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun. Chișinău, întemeiată pe prevederile Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, prin care a solicitat eliberarea urgentă a mai multor acte aferente organizării și desfășurării concursului pentru funcția de director al IP Liceul Teoretic „Alexandru cel Bun” din or. Sîngera.

Autoritatea pârâtă a refuzat furnizarea informațiilor solicitate, motivând, prin răspunsul nr. 01/16-6/2100 din 25.07.2025, aplicarea excepției privind protecția datelor cu caracter personal.

În opinia reclamantului informațiile solicitate sunt de interes public, iar divulgarea acestora nu ar prejudicia protecția datelor cu caracter personal, considerând refuzul ca fiind neîntemeiat și nemotivat.

Prin acest refuz, reclamantului i-a fost încălcat dreptul de acces la informații de interes public, garantat de lege, fapt ce i-a cauzat un prejudiciu moral evaluat la 1.000 lei, solicitând repararea acestuia.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea pe prevederile art.25, art.26 alin. (4)-(5). art.28 lit.d)-e), art.29 alin.(2), alin.(4) lit.b)-c) din Legea nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, art. 189, 206 alin.(1) lit.a), lit.c). 209 alin. (2)-(3), 211, 212 din Codul Administrativ.

La data de 5 august 2025, potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată judecătorului specializat în materia contenciosului administrativ, Mîțu Gheorghe. (f.d. 1)

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău din data de 12 august 2025, în scopul pregătirii cauzei pentru dezbaterile judiciare, instanța a dispus efectuarea unor măsuri procesuale, inclusiv obligarea pârâtului de a-și prezenta poziția scrisă cu privire la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, precum și asupra fondului cauzei. (f.d. 10) Solicitarea repetată în acest sens a fost notificată autorității pârâte la data de 30.10.2025. (f.d. 12-14)

La data de 7 noiembrie 2025, avocatul Vladimir Răcilă, acționând în numele și interesele Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun. Chișinău, a depus referința la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat declararea inadmisibilității acțiunii în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ sau, după caz, respingerea acesteia ca neîntemeiată (f.d. 16-18).

În susținerea poziției sale, pârâta a menționat că nu recunoaște acțiunea înaintată, considerând-o inadmisibilă. Pârâta a invocat că reclamantul nu a respectat procedura prealabilă obligatorie, limitându-se la depunerea unei cereri de solicitare a actelor, care a fost examinată și respinsă, fără a urma etapele legale necesare pentru sesizarea instanței de contencios administrativ.

Totodată, pârâta a precizat că, potrivit prevederilor legale incidente, respectarea procedurii prealabile constituie o condiție de admisibilitate a acțiunii, iar nerespectarea acesteia atrage declararea inadmisibilității.

Referitor la fondul cauzei, pârâta a invocat că refuzul de a furniza informațiile solicitate prin cererea din 16.07.2025 a fost legal și întemeiat, fiind emis în conformitate cu prevederile legii privind protecția datelor cu caracter personal.

În același sens, pârâta a menționat că reclamantul nu justifică un interes legitim în obținerea actelor solicitate, nefiind participant la concurs și neavând vreo legătură directă cu procedura respectivă.

În concluzie, pârâta a solicitat instanței declararea acțiunii ca inadmisibilă sau, în subsidiar, respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței.

Examinînd acțiunea în contencios administrativ, referința pîrîtului și materialele cauzei, instanța de judecată ajunge la următoarele concluzii.

Din prevederile art. 26, alin. (1) din Legea nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public rezultă: cauzele de contencios administrativ, intentate conform art. 25, se examinează și se soluționează în procedură scrisă, în termen de cel mult 3 luni de la data acceptării acțiunii.

Respectiv, instanța de contencios administrativ a examinat cauza în procedură scrisă, fără citarea părților.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ.

Conform art. 53 alin. (1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 3 Cod administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Aderent, potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) și (2) Cod administrativ, actul real este activitatea administrativă de drept public care nu are drept scop o reglementare concretă sau abstractă, ci un rezultat real. Sînt acte reale, în special, informaţiile, din avertizările sau recomandările autorităţilor publice şi acţiunile întreprinse de acestea.

Art. 17 Cod administrativ, stabilește că drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 206 Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare).

În conformitate cu reglementările art. 208 alin. (4) Cod administrartiv, o acțiune în realizare se admite numai dacă reclamantul a depus anterior la autoritatea competentă o cerere prin care a solicitat realizarea, tolerarea sau omiterea unei acțiuni.

Actele cauzei denotă că, la data de 16.07.2025, ***** a depus în adresa Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun. Chișinău o cerere întemeiată pe prevederile Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, înregistrată cu nr. 01/6-6/1793, prin care a solicitat eliberarea de urgență a mai multor acte în copii legalizate.

Și anume: 1) Ordinul DGETS cu privire la inițierea concursului la funcția de director al Instituției Publice Liceul Teoretic ”Alexandru cel Bun” din or. Sîngera: 2) Solicitarea organizatorului concursului privind delegarea membrilor în Comisia de concurs; 3) Actele de delegare a membrilor în Comisia de concurs de către subiecții menționați în Regulament; 4) Ordinul DGETS de instituire a Comisiei de concurs; 5) Procesele-verbale ale şedinţelor Comisiei de concurs (pentru fiecare etapă desfăşurată); 6) Procesul-verbal al testării candidaților în cadrul concursului pentru ocuparea funcției de director al Instituției Publice Liceul Teoretic ”Alexandru cel Bun”din or.Sîngera; 7) Anexele la procesele-verbale ale şedinţelor Comisiei de concurs, inclusiv fişele de evaluare individuală a interviului candidaților, fișa de evaluare integrată. fişa sintetică. 8) Înregistrarea video/audio a etapei a II-a a concursului; 9) Înregistrarea video/audio a etapei a III-a a concursului. (f.d. 1-2 din dosarul administrativ)

Prin răspunsul nr. 01/16-6/2100 din 25.07.2025, pârâta a menționat că, în urma examinării cererii, eliberarea informațiilor solicitate a fost respinsă în temeiul art. 8 alin. (1) lit. f) din Legea privind accesul la informațiile de interes public, invocând că divulgarea acestora ar putea prejudicia protecția datelor cu caracter personal, în condițiile criteriului proporționalității prevăzut de art. 9. (f.d. 3-4 din dosarul administrativ)

Exprimîndu-și dezacordul cu răspunsul primit, la data de 5 august 2025, reclamantul ***** s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Conform art. 209 alin. (3) Cod administrativ, pentru acţiunea în realizare, acţiunea în constatare şi acţiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acţiunii în contencios administrativ.

Astfel se constată că, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant la instanța competentă jurisdicțional și teritorial, este înaintată în termenul legal, a utilizat corect tipul acțiunii în contestare conform art. 206 din Codul administrativ pentru revendicarea drepturilor sale, prin urmare, motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, nu se regăsesc.

În acest sens, instanța respinge alegațiile pârâtei privind inadmisibilitatea acțiunii pe

motivul nerespectării procedurii prealabile.

Instanța reține că, în materia accesului la informație, obligațiile furnizorului sunt reglementate printr-un regim juridic special instituit de Legea nr. 148/2023, care derogă de la normele generale ale Codului administrativ. Deși art. 208 alin. (1) din Codul administrativ prevede obligativitatea respectării procedurii prealabile, această regulă operează cu excepțiile prevăzute de lege.

Totodată, instanța constată că poziția pârâtei contravine prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informație, potrivit cărora contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, care se înaintează și se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, *fără respectarea procedurii prealabile*, cu excepțiile și completările stabilite de prezenta lege. În partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice.

Prin urmare, instanța reține că norma legală specială permite sesizarea directă a instanței, fără parcurgerea obligatorie a procedurii prealabile.

Temeinicia acțiunii în contencios administrativ.

Din prevederile art. 224, alin. (1) Cod administrativ rezultă că examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată;

d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul;

e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În procesul examinării cauzei, instanța a constatat că, prin cererea din 16 iulie 2025, ***** a solicitat furnizarea informației în temeiul art. 6, 13, 14 și 16 din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, cerând eliberarea urgentă, în copii legalizate, a mai multor acte aferente organizării și desfășurării concursului pentru ocuparea funcției de director al Liceului Teoretic „Alexandru cel Bun” din or. Sîngera.

Totodată, instanța reține că, în cererea de acces la informații, ***** a invocat calitatea sa de participant la concursul pentru ocuparea funcției de director, inițiat prin ordinul Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău nr. 1875 din 28 decembrie 2018.

De asemenea, acesta a menționat că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 iulie

2025 (dosarul nr. 2ra-1097/23), au fost anulate mai multe acte emise în cadrul concursului, inclusiv decizii ale comisiei de concurs privind admiterea și evaluarea unui candidat, rezultatele finale ale concursului, ordinul de numire în funcție, precum și contractul individual de muncă.

Totodată, acesta a precizat că, referitor la solicitarea sa anterioară privind obligarea autorității de a convoca comisia de concurs și de a-l declara câștigător, Curtea Supremă de Justiție a reținut că o asemenea cerință nu poate fi admisă, întrucât ar implica substituirea instanței în atribuțiile autorității publice competente. (f.d. 1-2 din dosarul administrativ)

Reclamantul și-a întemeiat cererea sa pe prevederile art. 6, 13, 14 și 16 din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public.

În acest context, instanța urmează să stabilească dacă prevederile Legii nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public sunt aplicabile speței deduse judecății.

Astfel, reieșind din prevederile art.1 al Legii menționate, prezenta lege are drept scop asigurarea transparenţei activităţilor din sectorul public.

Conform art. 4 al Legii nr. 148 din 09.06.2023, în sensul prezentei legi, informaţii de interes public sunt toate informaţiile deţinute de furnizorii de informaţii, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format).

În speță, instanța constată că reclamantul ***** invocă încălcarea dreptului de acces la informație, susținând că nu i-a fost furnizată informația solicitată, motiv pentru care solicită obligarea pârâtei la comunicarea răspunsului cu informațiile cerute prin cererea din 16 iulie 2025.

Instanța subliniază că accesul la informațiile oficiale constituie un drept fundamental al persoanei de a fi informată, reprezentând totodată un instrument de control asupra activității autorităților publice și de stimulare a participării active a cetățenilor la procesul decizional în spirit democratic.

Din prevederile art. 34, alin. (1) și (3) din Constituție rezultă că dreptul persoanei de a avea acces la orice informaţie de interes public nu poate fi îngrădit. Dreptul la informaţie nu trebuie să prejudicieze măsurile de protecţie a cetăţenilor sau siguranţa naţională.

În speța de față, deși cererea reclamantului de acces la informațiile solicitate se aliniază cu criteriile de interes public stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, având în vedere că solicitările sale vizează aspecte care pot influența bunăstarea cetățenilor și gestionarea corectă a domeniului public, cu un impact asupra vieții comunității, urmează a se analiza, însă, dacă divulgarea acestor informații ar putea afecta alte drepturi fundamentale, precum protecția datelor personale sau interesele legitime ale terților, în conformitate cu excepțiile legale prevăzute. Astfel, exercitarea dreptului de acces la informație implică un proces de echilibrare cu alte drepturi fundamentale, cum ar fi protecția datelor personale sau interesele legitime ale altor părți implicate, conform excepțiilor imperative reglementate de lege.

Referitor la standardele convenționale, instanța citează cauza magistrală *Magyar Helsinki Bizottság împotriva Ungariei [MC]*, în care Curtea a clarificat principiile aplicabile accesului la informații deținute de autorități. În prezenta speță, refuzul poliției de a comunica date privind avocații din oficiu a fost analizat prin prisma Articolului 10 din Convenție. Curtea a statuat, cu titlu de principiu, că dreptul de a primi informații nu impune statului o *obligație pozitivă generală* de a colecta și difuza date *proprio motu*.

Mai mult, Curtea a clarificat că Articolul 10 nu instituie un drept automat de acces la informațiile deținute de o autoritate publică și nici o obligație corelativă de comunicare din partea statului. O astfel de obligație subzistă doar în două ipoteze specifice:

1. Când divulgarea este dispusă printr-o hotărâre judecătorească executorie;
2. Când accesul este decisiv pentru exercitarea libertății de exprimare și a dreptului de a comunica informații, astfel încât refuzul ar constitui o ingerință nejustificată în substanța dreptului fundamental.

Astfel, urmează a fi analizat dacă în speța de față, refuzul de a furniza informațiile solicitate poate împiedica exercitarea dreptului reclamantului de a comunica informații de interes public, având în vedere excepțiile legale și eventualele conflicte de drepturi care pot apărea.

Curtea a reținut că aprecierea asupra faptului dacă și în ce măsură refuzul de a acorda acces la informații constituie o ingerință în exercitarea dreptului la libertatea de exprimare trebuie realizată în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, ținând cont de criteriile relevante stabilite în jurisprudență, în vederea determinării exacte a întinderii acestui drept.[1]

Aceste criterii sunt:
1. Scopul cererii de informații;
2. Natura informațiilor solicitate;
3. Rolul reclamantului;
4. Disponibilitatea informațiilor.

Într-o cauză anterioară, Curtea a respins cererea de acces la informații ca fiind incompatibilă *ratione materiae* cu dispozițiile Convenției, invocând absența unui singur criteriu, și anume „scopul cererii". Totodată, Curtea a recunoscut implicit că aceste criterii trebuie examinate cumulativ, conform jurisprudenței sale.[2]

În contextul în care se află cazul de față, instanța reține ca relevante concluziile Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în jurisprudența sa, a stabilit că informațiile, datele sau documentele la care se solicită accesul trebuie, în general, să îndeplinească un criteriu de interes public pentru a putea fi divulgate în temeiul Convenției. Definiția a ceea ce constituie un subiect de interes public variază în funcție de circumstanțele fiecărei cauze.

Se consideră de interes public acele chestiuni care afectează comunitatea într-o măsură semnificativă, astfel încât aceasta are un interes legitim de a se informa despre ele, care captează atenția și preocupă în mod serios publicul, mai ales atunci când sunt implicate aspecte ce vizează bunăstarea cetățenilor sau viața comunității. Acest principiu se aplică și în cazul subiectelor care pot stârni controverse, care privesc teme sociale importante sau care sunt de natură să influențeze opinia publică. Totodată, interesul public nu poate fi redus la curiozitățile unui public care urmărește detalii despre viața privată a unor persoane sau la un simplu gust pentru senzaționalism și, uneori, voyeurism.[3]

În context, se reține că Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în instituțiile de învățământ general, aprobat prin Ordinul Ministerului Educației nr. 163 din 23 martie 2015, stabilește procedura de organizare și desfășurare a concursului, condițiile de participare, modul de constituire, componența și activitatea comisiilor de concurs, precum și procedurile de contestare a rezultatelor concursului.

Potrivit pct. 3 al Regulamentului menționat, funcția de director și de director adjunct în

---

[1] Hotărîrea din 8 novembre 2016, cererea nr. 18030/11, *Magyar Helsinki Bizottság împotriva Ungariei* (MC), pct. 157

[2] Decizia din 2.03.2020, cauza 75865/11 *Center for Democracy and the Rule of Law împotriva Ucrainei*, pct. 49, 54-59.

[3] Hotărîrea din 8 novembre 2016, cererea nr. 18030/11, *Magyar Helsinki Bizottság împotriva Ungariei* (MC), pct. 161-162

instituțiile de învățământ general se ocupă prin concurs. Directorul şi directorii adjuncţi ai instituţiei publice de învăţământ general sînt numiţi în funcţie pentru un termen de 5 ani.

Pct. 4 din același Regulament, stabilește că Concursul se organizează şi se desfăşoară în baza următoarelor principii: 1) competiţie deschisă – informarea societăţii privind funcţiile de conducere pentru care se organizează concurs, asigurarea accesului liber şi egal de participare la concurs a oricărei persoane care întruneşte condiţiile stabilite; 2) competenţă şi merit profesional – selectarea celor mai competente persoane în baza unor criterii clar definite şi a unei proceduri unice de evaluare; 3) imparţialitate – aplicarea în mod nediscriminatoriu a criteriilor unice de selecţie; 4) transparenţă – prezentarea informaţiilor referitoare la modul de organizare şi desfăşurare a concursului tuturor persoanelor interesate; 5) egalitate a accesului la funcția de director/director adjunct – asigurarea accesului la funcția de director/director adjunct a oricărei persoane care întrunește condițiile stabilite de prezentul Regulament, indiferent de rasă, culoare, naționalitate, origine etnică, socială, națională și statut social, limbă maternă, religie sau convingeri, sex, identitate de gen și orientare sexuală, statut matrimonial, stare de sănătate și statut HIV, opțiune politică, avere sau orice alt criteriu.

Pct. 10 și 11 din Regulamentul precitat prevăd că, în termen de cel mult 7 zile de la emiterea actului de inițiere a concursului, organizatorul este obligat să publice un anunț succint într-o publicație periodică cu acoperire națională sau regională, în funcție de statutul instituției, cu privire la entitatea organizatoare, funcția vacantă, instituția și sursa de obținere a informațiilor despre concurs.

Totodată, concomitent cu publicarea anunțului, organizatorul asigură afișarea informației pe pagina sa web, având posibilitatea de a o disemina și prin alte mijloace de publicitate, inclusiv mass-media sau panouri informaționale. Informația privind concursul trebuie să includă elementele obligatorii prevăzute de pct. 12 al Regulamentului.

Pct. 25 din Regulament prevede că, în vederea desfășurării concursului, organizatorul instituie comisia de concurs, incluzând un președinte și un secretar desemnați prin actul de constituire.

Potrivit pct. 26, componența comisiei de concurs diferă în funcție de tipul instituției de învățământ și de nivelul acesteia, fiind stabilite expres categoriile de membri ce urmează a fi desemnați de autoritățile competente (organul local de specialitate, consiliile locale, ministerul de resort, colectivul de muncă, sindicatele etc.), astfel încât comisia să asigure reprezentativitate instituțională și profesională adecvată.

De asemenea, pct. 27 stabilește că dispozițiile pct. 26 se aplică și concursurilor organizate pentru instituțiile nou-create, organizatorul având competența de a decide asupra desemnării membrilor în locul celor din cadrul instituției.

Totodată, pct. 27^1 prevede că membrii Consiliului profesoral, ai Consiliului de administrație sau ai consiliului local nu participă la ședințele de delegare a reprezentanților în comisia de concurs în cazul în care au depus sau intenționează să depună actele pentru participarea la concurs.

În același sens, pct. 28 stabilește că, în vederea constituirii comisiei de concurs, organizatorul solicită în scris subiecților prevăzuți la pct. 26 desemnarea membrilor, iar în cazul neprezentării candidaturilor în termen de 30 de zile calendaristice, comisia poate fi constituită în lipsa acestora, cu condiția respectării cvorumului necesar pentru caracterul deliberativ al ședințelor.

Pct. 29 din Regulament reglementează caracterul public al concursurilor pentru ocuparea funcției de director/director adjunct, stabilind că la acestea pot asista, în calitate de observatori,

reprezentanți ai Consiliului părinților, ai Ministerului Educației și Cercetării, ai organului sindical, ai Consiliului elevilor, precum și reprezentanți ai mass-mediei și ai societății civile.

De asemenea, pct. 30 prevede că observatorii pot asista la toate activitățile comisiei fără drept de intervenție în procesul de examinare și evaluare a candidaților, având însă posibilitatea de a consemna eventualele încălcări ale prevederilor normative în procesele-verbale ale ședințelor comisiei de concurs.

În contextul normelor legale menționate supra, instanța ține să învedereze că, în speță, reclamantul Ion Duca are calitatea de solicitant al informației, iar autoritatea pârâtă are calitatea de furnizor al informației.

În speță, instanța reține că informațiile solicitate de reclamantul ***** de la Direcția Generală Educație, Tineret și Sport vizează în mod direct modul de inițiere și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de director al Instituției Publice Liceul Teoretic „Alexandru cel Bun” din or. Sîngera, concurs care, potrivit normelor legale expuse supra, se desfășoară în procedură publică.

Astfel, actele solicitate, respectiv: ordinul de inițiere a concursului, solicitările privind delegarea membrilor în comisia de concurs, actele de delegare a membrilor, ordinul de constituire a comisiei, procesele-verbale ale ședințelor comisiei pentru fiecare etapă, procesul-verbal al testării candidaților, anexele la procesele-verbale, inclusiv fișele de evaluare individuală și sintetică, precum și înregistrările audio/video ale etapelor concursului, sunt documente ce țin de organizarea și desfășurarea unei proceduri publice.

Prin urmare, instanța concluzionează că informațiile solicitate nu constituie, prin natura lor, date cu caracter personal, în sensul legii speciale privind protecția datelor, acestea fiind aferente unei proceduri publice de concurs, desfășurată în condițiile legii.

Legea nr. 133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal prevede la art. 3 că datele cu caracter personal reprezintă orice informaţie referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identităţii sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale.

Totodată, aceeași lege definește categoriile speciale de date cu caracter personal ca fiind acele date care dezvăluie originea rasială sau etnică, convingerile politice, religioase sau filozofice, apartenența socială, precum și datele privind starea de sănătate, viața sexuală, ori cele referitoare la condamnări penale, măsuri procesuale de constrângere sau sancțiuni contravenționale.

În contextul speței analizate, instanța reține că, prin prisma naturii informațiilor solicitate de reclamant, nu se evidențiază o posibilitate reală de încălcare a datelor cu caracter personal de către Direcția Generală Educație, Tineret și Sport, astfel cum a fost invocat în cuprinsul refuzului contestat.

Mai mult, pârâta s-a limitat la un răspuns generic și succint, fără a indica în mod concret care dintre informațiile solicitate ar constitui, în opinia sa, date cu caracter personal, deși acestea privesc un concurs desfășurat în condiții de publicitate, potrivit normelor legale aplicabile.

Totodată, motivarea refuzului se rezumă la invocarea art. 8 alin. (1) lit. f) din Legea privind accesul la informațiile de interes public, fără o individualizare a elementelor pretins protejate și fără o analiză a proporționalității restrângerii accesului la informație, limitându-se la o formulare generală privind protecția datelor cu caracter personal.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 148 din 09.06.2023, accesul la informațiile de interes

public poate fi limitat în corespundere cu criteriul proporționalității prevăzut la art. 9 dacă dezvăluirea informației va prejudicia:

a) siguranța publică;

b) relațiile internaționale;

c) prevenirea sau descoperirea infracțiunilor ori contravențiilor;

d) efectuarea urmăririi penale;

e) desfășurarea procedurii administrative sau judiciare;

f) protecția datelor cu caracter personal;

g) drepturile de proprietate intelectuală;

h) secretul comercial.

Alineatul (3) al articolului menționat stabilește că prin derogare de la alin. (1) lit. f), este interzisă limitarea accesului la informațiile de interes public care constituie date cu caracter personal referitoare la activitatea profesională a agenților publici, în sensul Legii integrității nr. 82/2017, inclusiv:

a) numele și prenumele;

b) funcția;

c) studiile;

d) experiența profesională;

e) remunerația;

f) conflictele de interese;

g) sancțiunile disciplinare nestinse.

În conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1)-(3) din Legea nr. 148 din 09.06.2023, în cazul prevăzut la art.8 alin. (1), accesul la informațiile de interes public este limitat doar dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

a) dezvăluirea informației va prejudicia unul dintre scopurile legitime prevăzute la art. 8 alin. (1);

b) prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației prevalează în raport cu interesul public în accesarea informației.

Dacă interesul public în accesarea informației prevalează în raport cu prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației, furnizorii sunt obligați să ofere accesul la informațiile de interes public.

Interesul public prevalează în special în cazul informațiilor a căror divulgare va contribui la:

a) dezvăluirea încălcărilor grave sau în masă ale drepturilor și libertăților omului, precum și ale dreptului internațional umanitar;

b) dezvăluirea actelor de corupție sau actelor conexe acestora;

c) dezvăluirea potențialelor conflicte de interese;

d) dezvăluirea achizițiilor publice ilegale sau a cheltuielilor ilegale din bugetele publice;

e) prevenirea și dezvăluirea amenințărilor grave la viața sau sănătatea persoanelor;

f) prevenirea și dezvăluirea prejudicierii mediului înconjurător;

g) înțelegerea unor probleme pentru care sunt elaborate politici publice sau desfășurate consultări publice;

h) asigurarea tratamentului egal în fața legii.

În acest sens, potrivit art. 24 alin. (1) din Legea privind accesul la informațiile de interes public, comunicarea informațiilor poate fi refuzată integral sau parțial în cazul în care acestea constituie informații cu accesibilitate limitată, conform art. 8 din aceeași lege.

Totodată, așa cum stabilește art. 24 alin. (2) din Legea privind accesul la informațiile de interes public, refuzul se face în scris și trebuie să conțină:

a) denumirea furnizorului de informații;

b) numele și prenumele sau denumirea solicitantului;

c) data emiterii refuzului;

d) temeiul și motivarea refuzului, conform art. 8;

e) modalitatea de contestare a refuzului (denumirea și adresa instanței de judecată, precum și termenul de contestare);

f) numele, prenumele și semnătura olografă/electronică a conducătorului furnizorului de informații sau a altei persoane împuternicite de conducător ori de lege pentru emiterea refuzului.

De asemenea, art. 24 alin. (3) din Legea precitată stabilește că în cazul în care numai o parte din informațiile solicitate constituie informații cu accesibilitate limitată, furnizorul de informații refuză parțial comunicarea informațiilor, conform alin.(1) și (2), și este obligat să comunice informațiile la care accesul nu poate fi limitat.

Astfel, reieșind din dispozițiile legale sus-menționate, instanța constată că furnizorul de informații are obligația de a comunica informația solicitată în modul, volumul și termenul prevăzut de lege, obligație care, în speță, nu a fost executată în mod corespunzător de către pârâtă. Or, materialele cauzei atestă că autoritatea pârâtă nu a soluționat în mod efectiv cererea de acces la informație.

Instanța reține că, prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 02.04.2007 cu privire la examinarea cauzelor privind accesul la informațiile oficiale, la pct. 22 s-a statuat că răspunsul furnizorului de informații trebuie să fie clar, concret și să se refere direct la obiectul solicitării, fiind inadmisibile răspunsurile evazive, incomplete sau pur formale, lipsite de conținut efectiv.

Totodată, la pct. 30 al aceleiași hotărâri s-a reținut că se consideră furnizare necorespunzătoare a informației orice situație în care dreptul de acces la informație este încălcat total sau parțial, inclusiv prin furnizarea unei alte informații decât cea solicitată, comunicarea doar a unei părți din informația cerută, eliberarea unor extrase care nu reflectă esența informației solicitate sau alte modalități prin care informația este oferită într-un mod neadecvat, de natură să nu asigure realizarea efectivă a dreptului de acces la informație.

Instanța de judecată conchide că încălcările invocate prin prezenta acțiune își găsesc confirmare în raport cu cadrul normativ aplicabil la data desfășurării procedurii administrative, astfel încât argumentele reclamantului sunt apreciate ca fiind întemeiate.

În acest sens, instanța reține că informațiile solicitate prin cererea din 16 iulie 2025 privesc în mod direct organizarea, constituirea și desfășurarea unui concurs public pentru ocuparea funcției de director al Instituției Publice Liceul Teoretic „Alexandru cel Bun” din or. Sîngera, procedură care, potrivit normelor speciale expuse supra, are un caracter public și transparent.

Actele solicitate vizează etapele procedurale ale concursului, componența comisiei de concurs, procesele-verbale ale ședințelor, evaluările candidaților, precum și înregistrările audio/video ale desfășurării probelor, acestea fiind intrinsec legate de activitatea unei instituții publice și de exercitarea unei funcții publice în cadrul sistemului educațional.

Instanța mai reține că pârâta nu a demonstrat în mod concret existența unor restricții legale aplicabile fiecărui document solicitat, limitându-se la invocarea generică a protecției datelor cu caracter personal, fără o individualizare a informațiilor pretins exceptate de la acces și fără efectuarea unui test de proporționalitate, astfel cum impun dispozițiile legale incidente.

Or, în speță, instanța constată că informațiile solicitate nu privesc date cu caracter personal în sensul Legii nr. 133/2011, ci documente aferente unei proceduri administrative publice, în care transparența reprezintă o cerință esențială de legalitate și control public.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că dreptul reclamantului de acces la informații de interes public a fost restrâns nejustificat, iar refuzul pârâtei nu corespunde exigențelor de legalitate, motivare și proporționalitate prevăzute de lege.

În lumina celor expuse, instanța conchide că pretențiile deduse judecății sunt întemeiate, iar reclamantul justifică un interes legitim în obținerea informațiilor solicitate, acestea fiind aferente unui concurs public desfășurat de o autoritate publică.

Prin urmare, instanța va admite acțiunea și va obliga Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău să furnizeze reclamantului ***** informațiile solicitate prin cererea din 16 iulie 2025, în modul, volumul și termenul prevăzut de lege.

Potrivit art. 26 alin. (4) din Legea nr. 148/2023, dacă instanța de judecată constată o încălcare a prevederilor prezentei legi, aceasta aplică furnizorului de informații o amendă în modul prevăzut la art. 28 și 29, prin hotărârea sau decizia în fond, indiferent dacă reclamantul a solicitat sau nu aplicarea acesteia.

Totodată, instanța reține că, potrivit art. 27 din Legea nr. 148/2023, încălcarea dreptului de acces la informațiile de interes public atrage răspunderea juridică a furnizorului de informații, inclusiv răspunderea contravențională, în condițiile legii.

De asemenea, conform art. 28 din aceeași lege, constituie încălcări ale legislației privind accesul la informațiile de interes public, pasibile de sancțiune pecuniară, următoarele fapte:

a) nepublicarea informațiilor de interes public prevăzute la art. 10;

b) comunicarea incompletă a informațiilor de interes public;

c) solicitarea unor plăți ilegale pentru comunicarea informațiilor de interes public;

d) respingerea sau readresarea neîntemeiată a cererii;

e) refuzul neîntemeiat de a comunica informațiile de interes public.

În temeiul art. 29 din Legea nr. 148/2023, pentru asemenea încălcări, instanța de judecată aplică furnizorului de informații o sancțiune pecuniară sub formă de amendă, stabilită în unități convenționale, în limitele prevăzute de lege, în funcție de gravitatea faptei, durata încălcării și consecințele produse.

Astfel, potrivit prevederilor art. 29 din Legea nr. 148/2023

(1) Pentru încălcările prevăzute la art.28, instanța de judecată aplică furnizorului de informații o sancțiune pecuniară sub formă de amendă.

(2) Amenda se stabilește în unități convenționale. O unitate convențională constituie 50 de lei.

(3) La aplicarea amenzii se ține cont de:

a) gravitatea și durata încălcării constatate;

b) consecințele încălcării constatate pentru reclamant;

c) alte circumstanțe relevante.

(4) Instanța de judecată aplică furnizorului de informații:

a) pentru încălcarea prevăzută la art.28 lit.a) – amendă de la 5 la 60 de unități convenționale;

b) pentru încălcările prevăzute la art.28 lit.b)–d) – amendă de la 10 la 100 de unități convenționale;

c) pentru încălcarea prevăzută la art.28 lit.e) – amendă de la 20 la 200 de unități convenționale.

(5) Amenda se încasează din contul furnizorului de informații și se virează în bugetul de stat.

(6) Amenda se execută potrivit prevederilor Codului administrativ.

Raportând circumstanțele cauzei la prevederile legale enunțate, instanța apreciază că refuzul pârâtei de a comunica informațiile solicitate este neîntemeiat și se încadrează în faptele prevăzute de art. 28 lit. e) din Legea nr. 148/2023.

În consecință, instanța va aplica Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău sancțiunea pecuniară sub formă de amendă în mărime de 20 (douăzeci) unități convenționale, echivalentul a 1 000 (una mie) lei, cu încasarea acesteia în beneficiul bugetului de stat, pentru refuzul neîntemeiat de a comunica informațiile de interes public solicitate de reclamantul ***** prin cererea din 16.07.2025.

Potrivit art. 26 alin. (5) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, persoana care consideră că i-a fost încălcat dreptul de acces la informație este îndreptățită să solicite repararea prejudiciului material și/sau moral cauzat prin această încălcare.

În speță, reclamantul ***** a solicitat obligarea pârâtei Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău la repararea prejudiciului moral în cuantum de 1.000 lei, invocând că refuzul neîntemeiat de a furniza informațiile de interes public solicitate prin cererea din 16.07.2025 i-a afectat dreptul fundamental de acces la informație, garantat de art. 34 din Constituție și de Legea nr. 148/2023.

Instanța reține că dreptul de acces la informațiile de interes public constituie un drept fundamental, a cărui încălcare este de natură să genereze suferințe morale, frustrări legitime și afectarea încrederii în legalitatea și transparența activității autorităților publice, în special atunci când refuzul este nejustificat și nemotivat în mod corespunzător.

Or, în cauza dedusă judecății, instanța a constatat că pârâta a refuzat neîntemeiat comunicarea informațiilor solicitate, fără a oferi o motivare individualizată și suficientă, cu încălcarea exigențelor legale privind transparența și accesul la informație. Această conduită a fost de natură să afecteze exercițiul efectiv al dreptului reclamantului și să îi creeze un prejudiciu moral.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că sunt întrunite condițiile răspunderii pentru repararea prejudiciului moral solicitat, cuantumul de 1.000 lei fiind rezonabil și proporțional cu natura încălcării constatate.

Prin urmare, instanța va admite pretenția reclamantului și va dispune încasarea de la Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului municipal Chișinău, în beneficiul reclamantului *****, a sumei de 1.000 (una mie) lei cu titlu de prejudiciu moral.

Codul de procedură civilă instituie reglementări esenţiale referitoare la cheltuielile de judecată astfel, prin Capitolul VII „Cheltuieli de judecată” (art. 82-99) statuiază că cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei, legislaţia naţională divizează cheltuielile de judecată în două categorii: Cheltuieli de procedură (taxa de stat și taxă de timbru) şi Cheltuieli de judecare a cauzei (onorariile, sumele cuvenite martorului, expertului, interpretului etc.).

În conformitate cu art. 94 alin (1) din Codul procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Potrivit art. 96 alin. (1) și (1/1) Cod de procedură, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la

alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În acest context, instanța reține că, în prezenta cauză, reclamantul a achitat taxa de timbru, fapt confirmat prin Ordinul de încasare nr. 41166260 din 28.02.2025 și taxa de stat în cuantum de 250 lei, fapt confirmat prin Ordinul de încasare nr. 31716359 din 28.02.2025 (f.d. 3-4).

Având în vedere admiterea acțiunii, instanța apreciază întemeiată încasarea din contul pârâtului, în beneficiul reclamantei, a sumei de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, în temeiul art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În acest context, instanța reține că, potrivit pct. 1 subpct. 1.1.11 din anexa nr. 2 la Legea taxei de stat, acțiunile în contencios administrativ sunt scutite de plata taxei de stat, cu excepțiile expres prevăzute de lege, situație aplicabilă prezentei cauze.

Prin urmare, în condițiile în care acțiunea dedusă judecății se încadrează în categoria celor scutite de taxă de stat, reclamantul nu avea obligația achitării acesteia la depunerea cererii de chemare în judecată.

Totodată, în ipoteza în care achitarea taxei de stat a fost efectuată în mod eronat sau fără existența obligației legale de plată, devin incidente prevederile art. 7 din Legea taxei de stat, potrivit cărora sumele achitate se restituie integral sau parțial în cazurile expres prevăzute de lege, inclusiv atunci când persoana este scutită de plata taxei ori când plata a fost efectuată fără temei legal.

În aceste împrejurări, instanța conchide că reclamantul este îndreptățit să solicite restituirea sumei achitate cu titlu de taxă de stat, urmând ca cererea de restituire să fie adresată Serviciului Fiscal de Stat, în condițiile și termenul prevăzut de art. 7 alin. (2) din Legea taxei de stat, respectiv în termen de cel mult 3 ani de la data apariției dreptului la restituire.

Astfel, restituirea taxei de stat nu se dispune de instanță prin hotărâre, ci se realizează pe cale administrativă, de către Serviciul Fiscal de Stat, în baza cererii depuse de persoana îndreptățită, cu respectarea procedurii legale.

În conformitate cu art. 224 Cod administrativ al Republicii Moldova, judecătorul,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** către Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun. Chișinău privind privind accesul la informație de interes public.

Se anulează Răspunsul Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun. Chișinău nr. 01/16-6/2100 din 25.07.2025 în partea respingerii cererii reclamantului ***** privind eliberarea informației solicitate prin cererea din 16.07.2025.

Se constată încălcarea de către Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun.Chișinău a dreptului reclamantului ***** de acces la informația de interes public, prin refuzul neîntemeiat de a comunica informaţiile de interes public solicitate prin cererea din 16.07.2025.

Se obligă Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun. Chișinău să furnizeze reclamantului ***** informația de interes public solicitată prin cererea din 16.07.2025.

Se încasează de la Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun. Chișinău în beneficiul reclamantului ***** prejudiciul moral în mărime de 1000 (o mie) lei.

Se încasează de la Direcția Generală Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun. Chișinău în beneficiul reclamantului ***** cheltuielile de judecată sub forma taxei de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

Se aplică Direcției Generale Educație, Tineret și Sport a Consiliului mun. Chisinău amendă în mărime 20 (douăzeci) unități convenționale, ce constituie 1000 (o mie) lei în beneficiul Statului pentru refuzul neîntemeiat de a comunica informaţiile de interes public solicitate de reclamantul ***** prin cererea din 16.07.2025.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul Gheorghe MÎȚU